

Reykjavík – 2
Leyfi nr. 196

Skattmat í staðgreiðslu 1999

1 Inngangur

Samkvæmt 5. gr. laga nr. 45/1987 um staðgreiðslu opinberra gjalda teljast fríðindi og hlunnindi, svo sem fatnaður, fæði, húsnæði og afnot bifreiða, til launa sem reikna skal staðgreiðslu af. Samkvæmt 116. gr. laga nr. 75/1981 um tekjuskatt og eignarskatt skal ríkisskattstjóri meta hlunnindi til verðs.

Með vísan til ofangreindra lagagreina metur ríkisskattstjóri eftirtalin hlunnindi, sem veitt verða á árinu 1999, þannig til verðs sem staðgreiðsla reiknast af:

2 Bifreiðahlunnindi

2.1 Endurgjaldslaus afnot

Endurgjaldslaus afnot launamanns af fólksbifreið, þ.m.t. skutbifreið (station) og jeppabifreið, eða öðrum bifreiðum sem hægt er að hafa sambærileg not af, svo sem sendiferðabifreiðum, sem launagreiðandi hans lætur honum í té til fullra umráða, skulu metin launamanni til tekna. Teknamatið skal miðað við afnot í heilt ár og höfð hliðsjón af verði og aldri bifreiðarinnar og skal miðað við verð á síðustu árgerð eins og það var 31. desember 1998.

Af bifreið sem tekin var í notkun á árunum 1997 og 1998, eða tekin verður í notkun á árinu 1999, skal meta hlunnindi til tekna sem 20% af kostnaðarverði bifreiðarinnar eins og það er skilgreint hér á eftir, sjá 2.2. Af eldri bifreið skal meta hlunnindi til tekna sem 15% af kostnaðarverði bifreiðarinnar eins og það er skilgreint hér á eftir. Eigi skiptir máli í þessu sambandi hver upphaflegur eigandi bifreiðarinnar var. Bifreið, sem flutt var inn notuð, telst hafa verið tekin til notkunar á því ári, þegar hún var framleidd.

2.2 Kostnaðarverð

Kostnaðarverð er í þessu sambandi skilgreint sem staðgreiðsluverð samkvæmt verðlista á sams konar bifreið nýrri frá bifreiðaumboði að meðtöldum kostnaði vegna hvers konar auka- eða sérútbúnaðar. Sé eigi unnt að ákveða matsverð með þessum hætti vegna þess að bifreiðin er ekki lengur til sölu og eigi unnt að fá upplýsingar um verð á henni skal miða við verð á sambærilegum bifreiðum. Einnig skal miða við verð á sambærilegum bifreiðum ef sú bifreið sem meta þarf er eigi lengur á markaði. Hafi launamaður greitt hluta af verði bifreiðar skal lækka hlunnindamat miðað við heilt ár sem svarar til árlegrar meðalafskriftar bifreiðar þegar hún hefur verið lækkuð í réttu hlutfalli við eignarhluta launamanns í bifreiðinni. Árleg meðalafskrift reiknast kr. 164.399. Hafi launamaður greitt 30% af kostnaðarverði bifreiðar, eins og það er skilgreint hér að framan, lækkar því hlunnindamat um kr. 49.320, miðað við heilt ár, eða um kr. 4.110 á mánuði.

2.3 Mánaðarleg hlunnindi

Mánaðarleg hlunnindi teljast 1/12 af hlunnindum reiknuðum skv. 2.1 og 2.2. Hafi launamaður aðeins haft afnot af bifreið hluta af mánuði skulu bifreiðarhlunnindi hans metin í réttu hlutfalli við þann dagafjölda í mánuðinum sem hann hafði afnot af bifreiðinni. Sömu aðferð skal beitt við mat á hlunnindum ef skipt var um bifreið þannig að launþegi hafði afnot af fleiri en einni bifreið í sama mánuði.

2.4 Afnot takmörkuð við ákveðinn kílómetrafjölda

Séu endurgjaldslaus afnot launamanns takmörkuð við ákveðinn kílómetrafjölda þannig að hann greiði launagreiðanda sínum fyrir ekna kílómetra umfram umsamið hámark skal reikna honum full mánaðarleg hlunnindi til tekna uns umsömdu hámarki aksturs er náð. Eftir þau tímamörk skal draga greiðslu launamanns frá fjárhæð mánaðarlegra hlunninda og falla þau niður sé greiðsla launamanns jafnhá þeim.

2.5 Launamaður tekur þátt í rekstrarkostnaði

Greiði launamaður eldsneytiskostnað (og smurningu) bifreiðar, sem hann hefur til fullra umráða frá launagreiðanda sínum, skal lækka hlunnindamat um 4 prósentu- stig, þ.e. í 16% eða 11% eftir aldri bifreiða. Greiði launamaður einnig annan rekstrarkostnað bifreiðar en eldsneytiskostnað má lækka hlunnindamat um fjárhæð þess kostnaðar, enda afhendi launamaður launagreiðanda sínum kvittanir frá þriðja aðila fyrir slíkum kostnaði og fái hann ekki endurgreiddan. Eigi má telja kostnað við eðlilega umhirðu á bifreiðinni, svo sem þvotta og bónun, með í slíkum kostnaði og eigi heldur sektir sem af akstri launþegans hljótask.

2.6 Endurgjald fyrir afnot

Greiði launamaður launagreiðanda sínum endurgjald fyrir afnot af bifreið launagreiðanda, sem lægra er en hlunnindamat samkvæmt þeim reglum sem að framan er lýst, skal mismunurinn teljast launamanni til tekna.

2.7 Hlunnindamat vegna takmarkaðra afnota

Hafi launamaður bifreið frá launagreiðanda sínum, sem honum er heimilt að nota utan vinnutíma að takmörkuðu leyti, skal meta slík takmörkuð afnot til hlunninda launamanns. Takmörkuð afnot eru eingöngu akstur milli heimilis og vinnustaðar og tilfallandi og einstök afnot. Sé um frekari afnot að ræða telst launamaður hafa full umráð bifreiðar skv. 2.1.

Gögn um takmörkuð afnot skulu greinilega færð og vera aðgengileg skattyfirvöldum hvort sem er í bókhaldi launagreiðanda eða hjá launamanni.

Takmörkuð afnot skal meta launamanni til hlunninda á gjaldandi kílómetragjaldi á hverjum tíma sem nú er kr. 36,45 pr. ekinn km.

3 Ökutækjastyrkir

3.1 Almennt

Samkvæmt 3. gr. reglugerðar nr. 591/1987 um laun, greiðslur og hlunnindi utan staðgreiðslu skal ríkisskattstjóri meta endurgreiddan kostnað til launamanns vegna afnota launagreiðanda af bifreið hans, sem halda má utan staðgreiðslu.

Með tilvisun til áðurnefndrar reglugerðargreinar metur ríkisskattstjóri endurgreiddan bifreiðakostnað sem halda má utan staðgreiðslu á árinu 1999 þannig:

3.2 Mat á kílómetragjaldi innan viðmiðunarmarka

Mat samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 3. gr. reglugerðarinnar, þ.e. á kílómetragjaldi innan viðmiðunarmarka:

Fyrir 1	- 10.000 km	kr. 36,45	pr. km.
Fyrir 10.001	- 20.000 km	kr. 32,60	pr. km.
Fyrir 20.001	->	kr. 28,75	pr. km.

Þar eð kílómetragjald er lægra fyrir akstur umfram 10.000 km þarf launagreiðandi að fylgjast með heildarakstri launamanna í hans þágu.

Fái launamaður greitt kílómetragjald sem miðast við „sérstakt gjald“, sem Ferðakostnaðarnefnd ákveður, má hækka viðmiðunarfjárhæðir fyrir 1 - 10.000 km akstur um kr. 5,55 pr. km og um kr. 16,70 pr. km miðist kílómetragjaldið við „torfærugjald“, sem Ferðakostnaðarnefnd ákveður einnig. Fyrir akstur á bilinu 10.001 - 20.000 km má hækkun vegna sérstaks gjalds nema kr. 5,00 pr. km en kr. 14,95 pr. km vegna torfærugjalds. Fyrir akstur umfram 20.000 km má hækkun vegna sérstaks gjalds nema kr. 4,40 pr. km en kr. 13,20 vegna torfærugjalds, enda sé gerð fullnægjandi grein fyrir því að forsendur fyrir greiðslu sérstaks gjalds og torfærugjalds séu uppfylltar.

3.3 Skilyrði fyrir heimild til frádráttar

Um heimild til frádráttar gjalda almennar reglur um frádráttarbærni kostnaðar við akstur bifreiðar launþega vegna aksturs í þágu launagreiðanda, sbr. skattmat ríkisskattstjóra. Einungis er frádráttarbær sá sannanlegi kostnaður sem launþegi hefur orðið fyrir vegna rekstrar ökutækis hans.

3.4. Sönnun akstursþarfar

Þeir aðilar sem hyggjast gera kröfu um að fá kostnað dreginn frá ökutækjastyrk sem þeir fá greiddan á árinu 1999 þurfa frá byrjun þess árs að færa akstursskýrslu eða akstursskýrslu þar sem skráð er hver ferð í þágu launagreiðanda, dagsetning, ekin vegalengd, aksturserindi, kílómetragjald greitt launamanni, nafn og kennitala launamanns og einkennisnúmer viðkomandi ökutækis, sbr. reglugerð nr. 490 frá 28. desember 1992. Skal færa þessi gögn reglulega og skulu þau vera aðgengileg skattfyrirvöldum þegar þau óska þess.

4. Dagpeningar - Ferðapeningar

4.1 Almennt

Samkvæmt 2. mgr. 6. gr. reglugerðar nr. 591/1987, um laun, greiðslur og hlunnindi utan staðgreiðslu skal ríkisskattstjóri meta fjárhæð dagpeninga sem launamaður fær greidda vegna ferða sinna á vegum launagreiðanda og halda má utan staðgreiðslu.

Frádrátturinn er háður því skilyrði að um sé að ræða dagpeningagreiðslu vegna tilfallandi ferða utan venjulegs vinnustaðar og að fyrir liggja í bókhaldi launagreiðanda, sem og hjá launamanni, gögn um tilefni ferðar og fjölda dvalardaga, fjárhæð ferðapeninga eða dagpeninga, svo og nafn og kennitala launamanns.

4.2 Dagpeningar erlendis

Mat á fjárhæð dagpeninga til greiðslu á gistingu, fæði, minniháttar risnu, fargjöldum innan þess svæðis sem dvalið er á og fargjöldum frá og að flugvöllum erlendis verður sem hér segir:

Almennir dagpeningar:		Gisting	Annað
Bretland	SDR	127	88
New York	SDR	119	70
Asía	SDR	129	102
Annars staðar	SDR	94	88

Dagpeningar vegna þjálfunar, náms eða eftirlisstarfa:

Bretland	SDR	81	56
New York	SDR	76	45
Asía	SDR	83	66
Annars staðar	SDR	60	56

Sé dvalist skemur en 3 vikur á sama stað skal draga frá fulla almenna dagpeninga.

Sé dvalist 3 vikur eða lengur á sama stað skal draga frá fulla almenna dagpeninga fyrstu vikuna en síðan þjálfunar-, náms- eða eftirlisdagpeninga, sbr. þó næstu málsgrein.

Fari dvöl erlendis vegna þjálfunar, náms eða eftirlisstarfa fram úr 3 mánuðum skal frádráttur vegna þjálfunar-, náms- og eftirlisdagpeninga lækka um fjórðung þann tíma sem dvalið er lengur en 3 mánuði.

4.3 Dagpeningar innanlands

Mat á dagpeningum til greiðslu á gistingu og fæði innanlands verður sem hér segir:

Gisting og fæði í einn sólarhring	kr. 7.500
Gisting í eina nótt	kr. 3.800
Fæði hvern heilan dag, minnst 10 tíma ferðalag	kr. 3.700
Fæði í hálfan dag, minnst 6 tíma ferðalag	kr. 1.850

4.4 Dagpeningar umfram 30 daga

Fái launamaður greidda dagpeninga fyrir 30 daga eða fleiri á árinu 1999 skulu viðmiðunarmörk hér að framan lækka um kr. 851 fyrir hvern dag sem dagpeningagreiðslur fara fram yfir 30 daga samfelld. Gildir það bæði varðandi almenna dagpeninga erlendis, dagpeninga vegna þjálfunar, náms eða eftirlisstarfa og dagpeninga innanlands. Samsvarandi fjárhæð vegna dagpeningagreiðslna innanlands fyrir hálfan dag er kr. 426.

5. Fæðishlunnindi, fæðispeningar

Fullt fæði, sem launagreiðandi lætur launamanni í té endurgjaldslaust, skal metið honum til tekna og af því reiknist staðgreiðsla sem hér segir:

Fyrir fullt fæði, fullorðins	851 kr. á dag
Fyrir hálf fæði, fullorðins	426 kr. á dag
Fyrir fullt fæði barns, yngra en 12 ára	683 kr. á dag
Fyrir fæði að hluta (ein máltíð)	340 kr. á dag

Láti launagreiðandi launamanni í té fæði á lægra verði en skattmat ríkisskattstjóra segir til um skal telja mismuninn tekjur launamanns og reikna af honum staðgreiðslu.

Af fjárhæð fæðisstyrks (fæðispeninga) í stað fulls fæðis eða fæðis að hluta ber að reikna staðgreiðslu að fullu.

Af öllu fæði, sem fjölskyldu launamanns er látið í té endurgjaldslaust hjá launagreiðanda hans, svo og fjárhæð fæðisstyrkja (fæðispeninga) sem launamanni er greidd frá launagreiðanda hans vegna fjölskyldu launamannsins, ber að reikna staðgreiðslu á sama hátt.

Af sérhverjum öðrum fæðishlunnindum sem látnin eru launamanni og fjölskyldu hans í té endurgjaldslaust, ber að reikna staðgreiðslu af kostnaðarverði.

6. Húsnæðishlunnindi

Endurgjaldslaus afnot íbúðarhúsnæðis, sem launagreiðandi lætur launamanni sínum í té, skulu metin launamanni til tekna og af þeim reiknuð staðgreiðsla sem hér segir:

Fyrir ársafnot reiknast 2,7% af gildandi fasteignamati íbúðarhúsnæðisins (þ.m.t. bílskúr) og lóðar. Fjárhæð þessi skiptist hlutfallslega á greiðslutímabil miðað við tímalengd þeirra.

Hafi launamaður afnot íbúðarhúsnæðis, sem launagreiðandi hans lætur honum í té gegn endurgjaldi sem er lægra heldur en 2,7% af gildandi fasteignamati íbúðarhúsnæðisins (þ.m.t. bílskúr) og lóðar, skal meta launþega mismuninn til tekna og reikna af honum staðgreiðslu eftir því sem hlutfall greiðslutímabils segir til um. Af þeim hluta orkukostnaðar launamanns sem launagreiðandi hans greiðir skal reiknuð full staðgreiðsla.

Af endurgjaldslausum afnotum launamanns á orku (rafmagni og hita) skal staðgreiðsla reiknuð af kostnaðarverði.

Af húsaleigustyrk, sem launagreiðandi greiðir launamanni sínum, ber að reikna staðgreiðslu að fullu.

Fylgi starfi launþega kvöð um búsetu í húsnæði, sem vinnuveitandi lætur honum í té, er skattstjóra heimilt að lækka mat húsnæðishlunninda við álagningu opinberra gjalda á næsta ári eftir staðgreiðsluár, svo sem verið hefur ef launþegi telst ekki nýta húsnæðið að fullu. Íbúðarhúsnæði, allt að 150m², telst fullnýtt séu íbúar húsnæðisins 6 manns eða færri. Hver íbúi umfram 6 telst nota 5m² húsnæði. Til íbúðarhúsnæðis í þessu sambandi telst eigi húsnæði allt að 15m², sem vinnuveitandi hefur samþykkt að launþegi noti sem skrifstofu- eða starfshúsnæði í þágu ríkisins.

Eigi skal meta launamanni til hlunninda afnot af húsnæði í verbúðum eða vinnubúðum þar sem launamaður dvelur um takmarkaðan tíma í þjónustu launagreiðanda.

7 Fatapeningar

Af fatnaði, sem ekki telst einkennisfatnaður, skal reikna staðgreiðslu af kostnaðarverði.

Eigi skal reikna launamanni til tekna nauðsynlegan hlífðarfatnað sem launagreiðandi afhendir honum til afnota við störf í þágu launagreiðandans. Af greiðslu launagreiðanda til launamanns til kaupa á fatnaði skal hins vegar ávallt reikna staðgreiðslu af allri greiðslunni.

Reykjavík 4. janúar 1999.